

PROVAS je pro Vás. Pro všechny ty, kdož chtějí být v obraze. Jako symbolický provaz svazuje všechny lidi se stejným zájmem, se zájmem o naše údolí.

PROVAS

Co chcete číst? Napište nám to! Napište nám to na lístek, označte zřetelně názvem PROVAS a vhoďte do naší schránky na Obecním úřadě. Děkujeme.

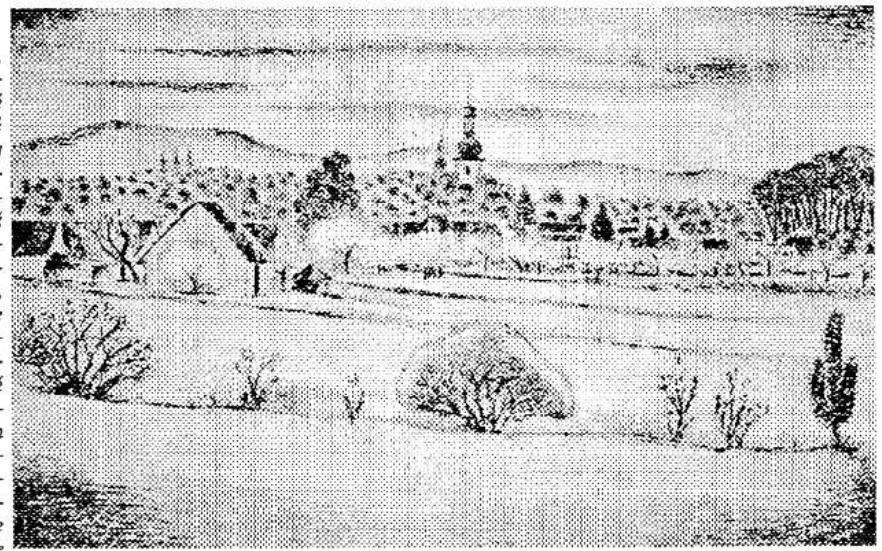
INFORMAČNÍ OBČASNÍK PODBRDSKÉHO ÚDOLÍ

ZDARMA

13. PROSINCE 2003

ROČNÍK I, ČÍSLO 12

Vážení čtenáři!
 Blíží se Vánoce a to je vhodná doba k tomu, aby se člověk zastavil a nad něčím se zamyslel. Já jsem se třeba zamyslel nad tím, jaké jsou ty Vánoce vlastně zvláštní, rozporuplné svátky. Někdo se jich nemůže dočkat, další by je chtěl pokaždé trochu odložit a jiný by je nejráději úplně zrušil. A názorové neshody pokračují: jeden ještě věří na Ježíška, druhý už ne, třetí už zase ano, i když trochu jinak... Síný význam mají Vánoce pro věřící a pro nevěřící. Pro ateisty jsou Vánoce pouze klidná, pokojná, trochu nudná bohapustá žranice před televizní obrazovkou, jakési nekřesťanský nákladné vyvrcholení celoročního konzumního úsilí. Duchovno, to jsou pro nás dvě slova. A to je, myslím si, velká škoda. Měli bychom chápat Vánoce více v jejich tradičním křesťanském smyslu. Neměli bychom zapomenout, že, ačkoliv je to lehce morbidní, už bezmála dva tisíce let jsou Vánoce především narozeninovou oslavou. Radujme se, veselme se! Ne až na Silvestra, v duchu staré tradice slavme již od Štědrého dne. Takto pojaté svátky budou jistě mnohem zábavnější a při dostatečných zásobách nýpěji nemlédného charakteru docela příjemné i pro ty, kteří jinak mívají z kulek a purpury deprese. A pokud navíc věs opatříte svým blízkým trochu dáreků (i Provas jeden hezký dostal, je to básnička o životě na straně 2), oprášíte pár starých rituálů pro pověrčivé (též v tomto čísle) a naučíte se nějaké koledy, už vás o Vánocích nic nezaskočí. Pak může klidně přijít i sám oslavenec a říci třeba: „Tak jsem tady, pobalte mě!“
 Jiří BOLINA

Pohled na osovský kostel nakreslil malíř Rudolf Němeček a rozhodl se ho věnovat Osovu. Na slavnostním předvánočním odpolední ho přímo od autora převezme starosta Osova Zdeněk Veverka. Kresba R. NĚMEČEK

Obec dobře hospodaří

VĚTŠINA OBČANŮ JE S PRACÍ ZASTUPITELSTVA SPOKOJENA

Osov - Na 4. prosince 2003 od 19 hodin se zval OÚ Osov občany na veřejné zasedání. Zprávu o hospodaření OÚ Osov přednesl místostarosta František Kočí. Z této zprávy bylo zřejmé, že plánované příjmy i výdaje pro rok ve většině případů odpovídají skutečnýměrpaním. Vyjimku tvoří pouze výdaje nečekané, jako byla havárie kotlů v místní základní škole, jenž citelně zasáhla do rozpočtu obce. Přesto celkové skutečné výdaje odpovídají plánovaným, což svědčí o dobrém hospodaření obce. Občané Osova projeví svou velkou účastí na tomto zasedání zájem o dění v obci. Starosta OÚ Osov Zdeněk Veverka svou zprávou o plynořikaci obce sdělil, že realizace je podmíněna přiznáním dotace na tuto akci. V diskusi pačly dotazy na trasu plynovodu, na jednotlivé připojení k objektům. Další dotazy se týkaly oprav komunikací, struh a kanalizace. Prioritou OÚ Osov je však provoz základní a mateřské školy, musí hradit náklady na veřkerou energii i údržbu budov, jichž je vlastním. OÚ projevil snahu řešit i ostatní připomínky občanů, jako například umístění informačních tabulí Osova i Osovice. Starosta Veverka sdělil, že vítá připomínky k dění a provozu obce Osov i v průběhu roku. Své návrhy by občané však měli předkládat

písemnou formou. I když se zvyšují náklady na odvoz komunálního odpadu, výše poplatků pro občany jsou neměnné. Na obecním úřadě jsou známky k dispozici již nyní. Závěrem poděkoval Zdeněk Veverka SDH Osov za pomoc při likvidaci požáru osovského senku. Jak řekl Bohuslava Ježdík, nebyla uvedena pokladní zpráva za celý rok. „Nic podstatného se nevyřešilo, nic jsme se nedozvěděli. Celkový dojem je velmi negativní.“
 Radka KOČOVÁ, Josef KOZÁK

Horymír podpoří plátek pro celý mikroregion

Svinaře - Podporovat rozvoj turistického ruchu hodlají příští rok obce sdružené v mikroregionu Horymír. Uvádí to v posledním vydání nezávislého poberounského občasníku Naše noviny redaktorka Pavla Švédová. „Některé projekty, například jízdu parního vlaku, už máme připravené. Také máme v úmyslu podporovat městěník Provas. Chceme, aby se z něj stal regionální plátek pro celý Horymír, ne jen pro Osov,“ tvrdí nově zvolený předseda svazku Vladimír Roztočil. Obce navíc mají v plánu vybudovat v turisticky zajímavých lokalitách odpočívadla. „Jejich součástí by měly být i informační tabule s mapkami a okolními zajímavostmi.“ říká Roztočil s tím, že konkrétní místa zatím ještě nebyla vytipována. Na vybudování odpočívadel chce region požádat o dotaci. „Požádal jsem dopisem jednotlivé obce, aby si připravily náměty na lednovou schůzi mikroregionu,“ říká Roztočil. (pš, JoK)

Co nás čeká a nemine

Mnohé vánoční zvyky „umožní“ nahlédnout do budoucnosti a vyčíst vlastní osud. Chcete si vyzkoušet, co vás příští rok čeká?
 * Budoucnost zjistíme z ořechů, nejlépe vlašských. Louskají se po večeri. Najdete-li jádro pěkné a zdravé, lze se nadít zdraví po celý následující rok. Vyschlé nebo zkažené jádro většinou nemoz.
 * Vyzkoušet si můžete i jablečné kouzlo. Dvanáct jaderék dáme do misky s vodou. Kolik jich vyplave na hladinu, tolik bude v příštím roce suchých měsíců, což je důležité zjištění pro zahrádkáře.
 * Jedním ze zvyků je namazat si na Štědrý den tváře medem. To nám zajistí, že nás příští rok budou mít všichni rádi.
 * Aby alespoň jedna vánočka „přežila“ vánoční svátky, zapeče do ní hospodyňka hrášek. Načít se smí až na Nový rok, kdo najde hrachové zrno, na toho se bude celý rok úspěch a štěstí lepit. (JF)

Hezké prožití vánočních svátků a šťastný Nový rok přeje všem svým čtenářům redakce

EUROPAJZL je stavěn podle Evropy

NOVÁ VIŽINSKÁ HOSPODA VZNIKLA NAMÍSTO PŮVODNĚ PLÁNOVANÉ DVOJGARÁŽE

vižina - Novou hospodu otevřel první prosincovou sobotu Pavel Průcha.

„Žádná tu nebyla a nebylo kam chodit. Tak jsme se prostě domluvili a já chtěl původně stavět dvojgaráž, tak jsem nakonec postavil hospodu,“ říká čerstvý hostinský. „Je to plnohodnotná hospoda podle všech norem a vyhlášek, připravená na vstup do Evropské unie,“ směje se Průcha. „Dokonce i název tomu odpovídá, je možno ho vidět venku – EUROPAJZL.“

Kolaudace proběhla před dvěma týdny a všechno je v pořádku. Bylo velmi náročné všední podmínky hygieny splnit, je to i silná finanční zátěž, ale to by bylo podle slov hostinského na dlouhé povídání. Hospoda má zatím jen jednu výšejší místnost, kde lze posedět a zahrát si karty. Časem by měla přibýt ještě jedna s kulečnickem a možná někdy i sál. „Někdy snad,“ kývá hostinský. „Ale nevím kdy, zatím nad tím nepřemýšlím.“

Fotbalisté se hodlají udržovat stále ve formě

Osov - Podzimní kolo fotbalové soutěže skončilo podle trenéra Procházků podle očekávání. Páté místo tabulky odpovídá současné úrovni osovského fotbalu. Nyní jezdí někteří hráči hrát pravidelně hokej a od ledna začne mužstvu trénovat v tělocvičně hostomické školy.

„Podle počasí bychom chtěli od konce února trénovat venku,“ dodává Procházka. (JoK)

Hospodský o žádných velkolepých akcích nepřemýšlí. Hodlá spolupracovat hlavně s místními organizacemi, s hasiči, fotbalisty a obecním úřadem. Máje, Den matek, posvícení, to jsou vrcholné události.

„Je to náročné, jak fyzicky, tak finančně, splnit všechny vyhlášky a zákony. Jsme teď dost

silně zadlužení, ale věřím, že se hospoda uchytí. Jinak se to tu též jmenuje U Pajmy,“ končí Průcha a jde natočit další pivo. Hospoda je v den zahájení plná.

Europajzl se stane dalším místem, kde každý měsíc můžete dostat měsíčník Provas.

Josef KOZÁK

Pavel Průcha, novopečený hostinský vižinské hospody Europajzl. Foto J. KOZÁK

Každý chtěl stavět kuželky

LIDÉ SE PO MŠI SCHÁZELI U OSOVSKÉHO KUŽELNÍKU

Osov - V mém mládí měl Osov jako obec s přílehlými obcemi zámek, kostel, školu, poštu, hřbitov a dvě hospody. Vše pěkně pohromadě. U bývalé pošty a hospody byl pěkný kuželník, kde se každou neděli po mši

Čerti byli v jeskyních a Mikuláš naděloval

Velký Chlumec - Sobota 6. prosince byla dnem sv. Mikuláše. Obecní úřad ve Velkém Chlumci uspořádal Mikulášskou zábavu pro děti. Ve 13 hodin se sešly některé maminky, vyzdobily sál a ustrojily stromeček. Balíčky s cukrovinkami byly již připravené. Dva čerti a Mikuláš se sešli na obecním úřadě v 16.30, aby se oblékli. Zábava začala s malým zpožděním, asi v 17.10 hodin. Čerti vběhli na sál, některé menší děti začaly plakat, ale Mikuláš si vzal čerty k sobě a pozval děti ke stromečku, aby zarecitovaly básničku nebo zazpívaly písničku. Odměnou jim byl sáček sladkostí. Na závěr zábavy se rozloučili čerti se všemi dětmi. Všechny děti jim podaly ruku, už vůbec neplakaly, ale některým srdíčko hodně tlouklo. Nebojácné děti se nechaly vyfotit s čerty a Mikulášem. Zábava se vydařila. Nám čertům se líbily některé děti, které opravdu pěkně zpívají nebo recitují.

Ve stejný den byl svatý muž s čerty i v Koněpruských jeskyních. „Čerti byly dole v jeskyních, hořely tam svíčky, znali všechny hříchy a Mikuláš čekal nahore a znal zase to dobré. Ten pak každého podaroval,“ sdělili nám čva z účastníků Petr Kořál a Martin Chvojka.

V Neumětělcích oslavili 6. prosince Dětskou mikulášskou diskotékou, která proběhla v sále restaurace Horymír. (Ik, JoK)

svaté a také odpoledne scházelo mnoho lidí. Někteří hráli kuželky, jiní jen tak posedávali na lavičkách u stolu pod stromy. Přihlíželi, povídali, popíjeli pivo nebo limonáda, někteří si dali i párek s hořčicí.

My děti jsme samozřejmě nechyběly. Každý z nás chtěl stavět kuželky, protože za stavění jsme dostávaly malou finanční odměnu. Někdy docházelo i k hádkám, až to musel rozřešit pan hospodský. Většinou střídavě stavěli dva kluci a jeden z nás také házel kouli skloněným žlábkem zpět k házejícím hráčům. Koule byly různé velké a dost těžké. Když nám někdy spadla na nohu, byla z toho pěkná modřina. Na pódiu pod střešou, kde byli hráči, visela na stěně černá tabule, na kterou se zapisoval křídou u jména hráče každý hod a počet poražených kuželek. Hráči mezi sebou vtipkovali a někteří házejícího různými slovními narážkami chtěli vyvést z klidu. Někdy se jim to podařilo, a pak to bylo velké hurá a veselí, které se přenášelo i na přihlížející sedící pod stromy. Moc se nám to líbilo a chtěli jsme být při tom. Dnes toto místo zeje prázdnotou, po pěkném prostředí ani památka, škoda.

Vždy, když navštívím Osov a jdu kolem, vzpomínám, jak toto místo bylo upravené a kolik lidí se tam o nedělích a svátcích bavilo. Možná, že by stálo za úvahu, zda by se tato zábava v Osově opět obnovila. Možná, že by to mnozí přivítali. Mchlo by to být další místo zábavy a vzájemného setkávání lidí nejen z Osova a Osůvka.

Ladislav OBORNÍK

Podbrdské obce začaly poprvé topit plynem

Podbrdsko - Obce mikroregionu Horymír, které patřily do první etapy plynofikace, začaly topit plynem. „Naše větev byla napuštěna 11.11. v 11 hodin,“ řekl Provasu starosta Všerádie Jiří Špalek.

„Ve středu 9. prosince jsem definitivně uzavřel stavbu první etapy,“ prozradil předseda Horymíra Vladimír Roztočil. (JoK)

Veršovaný příspěvek pro náš občasník zaslal neznámý čtenář Svit.

Život

Slunce, malíř světa,
zlatou či tmavou,
maluje si léta
tvář osudu pravou.

Ranní svítání
z peřiny voňavé,
do světa vyhátní
poutníky ospalé.

Na večer zas
ukládá den,
uraven čas
v sladký sen.

Slunce! Času svít
teple hřej,
a vzpomínek nit
navlékej.

Chystá se zpívání u stromečku

PO ZPÍVÁNÍ A KOLEDÁCH V ZÁMECKÉ ZAHRADĚ PŘIJDE NA ŘADU DIVADLO

Osov - Druhý ročník zpívání u stromečku chystají na sobotu 20. prosince osovští. Stejně jako loni zahájí odpoledne vystoupení čtři ze školy a školky, tentokrát pod taktovkou hudebníka Petra Kafky. Ve speciálně připraveném pásmu, komponovaném k vánočním svátkům, se představí dětské skupiny i sólisté. V přestávkách mezi jednotlivými skladbami si budou moci návštěvníci prohlédnout jako obvykle dokumenty a fotografie z historie i současnosti obce a letos poprvé výstavu obdivovatele Osovska, malíře Rudolfa Němečka. Svůj stánek s vlastními výtvary zde budou mít i výtvarníci z osovské školy.

Jakmile se setmí, vyrazí všichni do zámecké zahrady, kde je bude očekávat ozdobený stromeček a kde si zazpívají pár známých koled. Každý by měl mít s sebou dárek pro kamaráda a nějaké dárky připravili i pořadatelé.

Následovat bude upravená divadelní fraška Velká pohádková travesti show, kterou měli možnost shlédnout již návštěvníci posvícen-

ského svatováclavského odpoledne. Pro vánoční posezení ji autoři ještě upravili. Vyrcholením celého večera bude předání cen

za literární soutěž našeho občasníku a následovat bude závěrečná soutěž hledačů pokladu hejtmána Bořka z Kalicha. Josef KOZÁK

PROVAS, informační list podbrdského údolí ve spolupráci s OÚ Osov, Sbořem dobrovolných hasičů a Fotbalovým klubem Osov vás zve na

ZPÍVÁNÍ U STROMEČKU

v sobotu 20. prosince 2003 od 14 hodin
v osovské sokolovně

následují

KOLEDY V ZÁMECKÉ ZAHRADĚ

od 17 hodin

NEZAPOMEŇTE NA DÁREK PRO KAMARÁDA!

VELKÁ POHÁDKOVÁ TRAVESTI SHOW

od 18:30 hodin v sokolovně

Vyhlášení vítězů literární soutěže

Závěrečná hra družstev o poklad hejtmána Bořka z Kalicha

Výstava kreseb Rudolfa Němečka

Pozvánky

* 19. prosince od 19 hodin vystoupí ve společenském sále v Neumětelích Petr Kafka se svými žáky v pořadí „Na kolečku jsme přišli k vám ...“

* 18. prosince od 18 hodin se koná ve Svinářích veřejné zasedání zastupitelstva.

* OÚ Svináře, Sokol Svináře a hostinec „U lipy“ pořádá oslavy Silvestra s půlnočním ohňostrojem. Hraje kapela „Vepřové hody“. Začátek ve 20 hodin.

* Bohoslužby:

na Štědrý den - 16.00 Osov

25. a 26. 12. - 8.30 Všeradice, 10.00 Osov

28.12. - 8.30 Všeradice, 10.00 Osov

Oplum a komunismus v bývalých kasárnách

Beroun - Zajímá vás, co se děje ve světě, kde a jak byla či stále jsou porušována lidská práva, a nestalí vám informace běžně dostupné v našich médiích? Dobročinný spolek Lomíkámen má právě pro vás lákavou nabídku: přijďte do bývalých berounských kasáren na film z archivu Jeden svět! Dokumenty z Čečenska, Srbska nebo z USA už si nechtěte, ale tento měsíc máte ještě možnost navštívit dvě akce. Jednak přednášku cestovatele B. Turečka „Za afghánskými pístiteli opia“ spojenou s promítáním diapozitivů, která vás zavede mezi nespoutané afghánské horaly (úterý 16.12. v 18 hod.), a dále promítání zaměřené na komunismus, které se koná ve čtvrtek 18.12. v 17 hodin. Film Cenzurované sny připomene rozporuplnou realitu našeho socialismu, snímek Rozsudek přiblíží děsivý represivní systém bulharské komunistické diktatury. „S projekcemi budeme pokračovat tak dlouho, dokud o ně bude zájem, případně můžeme program ještě nějak obohatit, například výstavou nebo přednáškou, ale také veselým nezávislým filmem“, říká Pavel Braun z d. s. Lomíkámen. Nenechte si tuto nevědní nabídku ujít!

-jab-, www.lomikamen.cz

Nejbližší půlnoční bude v liteňském kostele

Podbrdsko - V žádném z kostelů podbrdského údolí nebude letos tradiční „Půlnoční“. P. Drzaga, který farnosti obhospodařuje, bude na štedrovecerní noc sloužit mši v Berouně. Zájemci se budou muset vydat do kostela Svatého Petra a Pavla v Litni, kde bude mít bohoslužbu akolyta pan Charvát ze Všenor. (JoK)

Erotický klub má nové členy

ZAKLADATEL SPOLKU CHYSTÁ USTAVUJÍCÍ SCHŮZI

Svináře - První přihlášky do svinářského erotického klubu shromažďuje jeho zakladatel, místní hostinský „U lipy“, Jaroslav Lewiak. Dosud se mu sešlo šest přihlášek. Podle jeho slov se o členství zajímají většinou muži. „Ale jednu přihlášku si podala i žena,“ řekl Lewiak s tím, že do klubu hodlá vstoupit také jeho dvaadvacetiletá sestra. „Bude nejmladší členkou,“ dodal.

Lewiak v současné době pro přihlášené budoucí spolkaře připravuje členské legítimace a chystá ustavující schůzi klubu.

„Taky vybereme nějaké příspěvky, přibližně

pedesátikorunu, abychom pokryli náklady spojené s administrativou,“ sdělil Našim novinám. Jaká bude další činnost klubu, Lewiak zatím neví. „Možná uspořádáme druhý erotický bál,“ řekl. „Ten první, který se konal v létě, se celkem povedl, zúčastnilo se ho skoro sto lidí.“ Miloslav FRÝDL (Naše noviny)

Němeček kreslí Osov

Malíř Rudolf Němeček vystudoval u profesora Jana Baucha školu monumentální malby. Ale tím se nemohl uživit, tak pracoval jako redaktor ve Státním nakladatelství technické literatury. Kdysi získal chalupu v Osovci a zčejší kraj mu učaroval. Dělal hlavně perokresbu a tužku. Co kreslí nejraději? „To se nedá říci,“ krčí Rudolf Němeček rameny. „Člověk jde a co ho zaujme, to nakreslí. Je to dáno pocitem, který máte z té krajiny.“ Obrázek Osova, který hodlá darovat obci je nejcharakterističtější věc z kolekce Osov. „Můj vztah není vlažný, strávil jsem zde 15 let a okolí jsem si oblíbil a okolí není nic fádňáho,“ říká na vysvětlenou. (JoK)

Zvláštní vydání zahájlo cestu za pokladem

Osov - Jak jste se mohli dočíst v minulém čísle, byla zahájena předvánoční soutěž nazvaná O poklad hejtmána Bořka z kalicha. Zvláštní číslo Provasu sdělilo všem zájemcům, co musí splnit, aby se cesty mohli zúčastnit. A co je pokladem? To ví zatím jen Bořek z Kalicha, který ho v husitských dobách v okolí ukryl. (JoK)

Soutěž

Začátkem listopadu se v osovské sokolovně představila zadnotřebská skupina Třehusk s jedním ze svých úspěšných kabaretů „Třehusk za Frchou“. V průběhu plném staropražských písniček se parta žižkovských traperů vydala do Brd. Kromě žižkovské hantýrky zazněla v závěru nejalokovaná hanácká básnička Jarý, „Jaroš“ Němečka.

My vám dnes přinášíme soutěžní otázku, ve které máte přeložit text z první poloviny 17. Století. Jedná se o tzv. idomy aneb ustálená spojení, která se ke skutečnosti vztahují obrazně. Jsou to větná spojení obecně srozumitelná. Jejich doslovný překlad do cizího jazyka však vede k nesmyslům. A tak se zamyslete a přeložte co nejvěrněji následující text:

Boží a Michalů, léhal on na čertovej plachtě, za rána se staral, až cizím peřím létá. A ledva hnidy mu odmokly, ještě chtěl by hvězdy zobat.

Cemu pro vítěze dodala skupina Třehusk a je to nové CD, které skupina vydala pod názvem „Nad tou strání nad Třebání“ a slavnostně jej položila 29. listopadu v hlásověbaňské České hospodě.

Své příspěvky zasílejte na adresu redakce a o úttěži rozhodne sám kapelník Třehusku Josef KOZÁK

Pokoj všem lidem dobré vůle

VŠERADICKÝ RODÁK VZPOMÍNÁ NA KRÁSU BÍLÝCH VÁNOC SVÉHO MLÁDÍ

V našich létech už máme nárok na vzpomínky na Vánoce našeho dětství. Snad se vše zdá hezčí očima našeho mládí. Ale myslím, že tehdy měly děti "dětštější mládí", byly skromnější (byly jsme válečné ročníky), uměly se upřímněji těšit a radovat se i z drobností.

Rádi vzpomínáme na bílé Vánoce, cinkot koňských rolniček, jiskřivé zářící bílý sníh, pod kterým odpočívala a spala celá příroda, na bábovičky sněhu na plotech, bílou peřinu na střeších, sanici na cestách, klouzačky. Vzpomínáme na hromady shrnutého sněhu na dvorech okolo silnic, kdy se sníh odklízal lopatama a protalovalo se sněhovým pluhem. Na závěje, ve kterých se stavěly tunely a které přesahovaly výšku plotů. To byla ta pravá česká zima, jak nám ji zachoval na svých obrázcích pan Aleš a Lada.

Čtyři neděle před Štědrým dnem, v době adventní. Ještě za ranní tmy chodili farníci do kostela na roráty, ranní adventní pobožnost. Děti se těšily na příchod sv. Mikuláše (z Boruku) s doprovodem anděla a čertů. Svátec naděloval hodným dětem něco jablíček, ořechů a sladkostí, ale zlobivým uhlí, hrambory a husí šišky. Těm malým nadělil dárky do rána do punčochy za oknem. To bylo předem těšení a siláckých řečí a pak vykulená očka, slzička a třeslavý hlásek odříkávající modlitbičku či básničku. A ten spěch "hrádní a siláků" pod stůl nebo postel před orletem čertů.

Na sv. Barboru (4.12.) děvčata ulamovala třesňové sničky „barborky“ a čekala, zda ve váze do Štědrého dne vyketvou či ne a z toho usuzovala, zda se příští rok vdají.

My děti jsme se dlouho těšily na stromeček s jablíčky, ořechy, ozdobami a řetězy z papíru,

slámy i se skleněnými pestrobarevnými plápolajícími svíčkami a prskavkami. I na vonící purpuru a františky. Už předem jsme stavěly větší či menší jesličky, které byly ozdobou v každé domácnosti. Na Štědrý den se držel přiměřený půst a my se těšily, že uvidíme večer „zlaté prasátko“. Štědrovečerní večeře nezačala dřívě, dokud „slouha“ neodtroubil koledu, nepopíál k Vánocům a nebyl odměněn výslužkou. Chodil od domu k domu a my jsme sledovaly jak se blíží a kdy už bude u nás. K večeři se sesedla celá rodina ve svátečním, nejstarší členové rodiny - dědeček a babička - zaujali čestné místo v čele stolu. Večeře začala modlitbou jako poděkování za to, že jsme se po roce opět všichni setkali, za dary, kterých se nám celý rok dostávalo, za tuto slavnostní chvíli i za naše drahé, kteří už s námi nemohli prožívat tyto okamžiky.

Večeře byla se rybí polévka, smažený kapr, hramborový salát, ale i černá omáčka a zapečený houbový kuba. Na stole bylo domácí drobné pečivo - pracky, slepované, vanilkové rohlíčky, pak štedrovka (vánočka) někdy i jablečný závin. Pak teprve zazvonil Ježíšek a nastalo rozbalování dárků, radost i poděkování a hezká rodinná pohoda.

Před půlnocí se rozvezuly zvony z kostela sv. Bartoloměje a svolávaly osadníky na půlnoční. Z domovů se tmavou nocí trousila světýlka lampiček jako budičky ke kostelu, zmrzlý sníh vrzal a křupal pod nohama a mrazík štípal do tváří. Kostelem pak zněly koledy a celý prostor byl naplněn atmosférou společenství, souměřitelnosti, vnitřního vyrovnání a slavnostního duchovna. Po mši svaté lidé postávali venku a zaposlouchali se do melodií Koledy „Nesem

vám noviny“ a „Narodil se Kristus pán“, které trubači z kostelní věže hráli do světových stran. Zvuk se nesl tichou tmavou nocí do spící krajiny, až zanikl kdesi v dáli v závějích. Pak se lidé v houfch pomalu rozcházeli do tepla svých domovů, usmíření a s krásnými pocity v srdci.

Na Hod Boží byl stůl piný bohaté a vydatné stravy, nejčastěji pernaté drůbeže, jako husa či kachna, aby se dohral předcházející půst. Byl to čas návštěv, posezení s příbuznými, přáteli. Nebyly mobily, televize, kazetáky, CD přehrávače, videa, nebyla agresivní, nervy ničící hudba, ani vtravá, mozek vymývající televize, nebylo uhoněných a upocených dealerů, automobilového smogu a hluku. Byl bílý sníh, pohoda, ticho, v kamnech praskalo a vonělo dřevo a nad vesnicí se vznášela velká výzva: „Pokoj lidem dobré vůle“.

Tehdy byli lidé družnější, ochotnější, protože věděli, že zde musí žít spolu, a že nikdo neví, kdy koho bude potřebovat, v nemocí i neštěstí. Proto jejich jednání bylo zodpovědné nejen k sobě navzájem, ale i k přírodě, vážili si jí a uměli s ní žít v souladu.

Byli bohabojní a v duši měli pokoru. A uměli i zajímavě a poutavě vyprávět, ale také soustředěně a nerušeně naslouchat, a to i děti. Svátek sv. Štěpána patřil dětem, které chodily dům od domu koledou, koledovaly, zazpívaly, všude byly vítány a obdarovány koledou.

Takové v nás zůstaly vzpomínky na Vánoce našeho mládí a zůstanou déle i v téhle uspěchané a nervózní době. Inu, jiná doba, jiný mrav. A tak přejeme všem lidem, aby prožili Vánoce tak, aby na ně vždy vzpomínali tak rádi, jako my na ty naše.

Vladimír ŠFREK, Blatná

Děvčata měla v kapesníku ženichy

NEJVÍCE VÁNOČNÍCH ZVYKŮ SE TÝKALO VDAVKŮ, ŽIVOTA A SMRTI

Na Vánoce svého mládí vzpomínají Růžena Skopová a její sestra Marie Kozáková, rozené Syrové z Nových Dvůrů.

„Na stromečku bývala jablka, ořechy, pečené cukroví, pěnové cukroví a salonky (balené fontánové cukroví) a když jsme byly hodné dostaly jsem pastelky, čtvrtky nebo sešit,“ začíná Marie. „A než přišel Ježíšek, tak jsme chodily s babičkou po Nových Dvorech a dívaly se, kde se svítí. Většinou jsme prošly celé Nové Dvory a pak jsme se vrátily a už se u nás svítilo a už tam byl Ježíšek. Na Štědrý den byl k obědu kuba a večeři králík na černo s knedlíkem. Jednou, když přijel strejda

ze Slovenska, tak přivezl kapry. A byly vánočky a velké koláče a babička je dávala večer slouhovi, který chodil a troubil. A paní Motlová mu říkala, aby zatroubil také do stromu, aby bylo hodně ovoce. Na Boží hod byla husa, knedlík a zelí a rodiče šli do kostela a hlídalo nás babička. Jednou jsme očesaly celý stromeček, než se maminka vrátila.“

„Na půlnoční jsme chodily, když jsme byly větší, a dávaly jsme do kapesníku jména kluků, do každého rohu jednoho,“ pokračuje ve vzpomínání sestra Růžena. „A když pak byla mše, tak jsme kapesník chyty za jeden roh a

pak jsme se dívaly, koho si vezmeme za muže. Házelo se pantoflem, v laboru pouštěly ořechové skořápky a chodily jsme ven trást keřem: „Třesu třesu bez, ozvi se mi pes. A odkud se ozval pes, odtamtud měl být ženich.“

„Také jsme zkoušely, která se dřívě vdá,“ pokračuje Růžena. „Ukrojily jsme si každá kus vánočky, položily na zem a zavolaly psa. A který kus začal jíst první, ta se vdá nejdříve. A opravdu to vyšlo já jsem se vdávala první.“ Na Štěpána chodili po vesnici koledovnicí a dojíždali se zbytky z předchozích dnů.

Josef KOZÁK

Čerti rozdávají uhlí

MŠ Osov – Celý týden od 1.12. jsme si v Mateřské škole v Osové povíдали o Adventu a vánočních zvycích. Učili jsme se básničky a písničky o čertech a Mikuláši. Dne 5.12. byly děti neobvykle hodné a plně očekávání. V půl desáté k nám „vtrhla“ celá 5. třída zdejší základní školy převlečená za čerty, Mikuláše a anděly. Děti ze školky zazpívaly písničky a odrecitovaly básničku. Za odměnu dostaly od Mikuláše malou sladkost, od čertů čertíčka z papíru. Čerti nezapomněli obdarovat téměř všechny děti kouskem uhlí. Uhlím byl odměněn i personál školky. Musím děti pochválit, že byly statečné a hodné, až na nějakou tu slzičku. Již se všichni z mateřské školy těšíme na 12.12., kdy pojedeme na Betlémy do Karlštejna a na 18.12., kdy budeme mít besídku s nadílkou.

Lenka KOČOUŘOVÁ

Z redakční pošty

Pravidelně dostávám váš informační občasník podbrdského údolí a velice se mi líbí. Jsem radačka z Osova, a tak mě moc těší, že se tak dozvídám, co je v mé rodné vsi nového, nejen o obci, ale v celém tom našem krásném údolíčku. Také si ráda přečtu, když je tam něco z historie z obecní kroniky. Musím, že se váš občasník nelíbí jenom mě, ale že máte mnoho dalších obdivovatelů. Přeji vám srdečně, aby se vám i nadále ve vaší činnosti dařilo.

Marie KLIMTOVÁ, rozená KSANDROVÁ, České Budějovice

Přesto, že jsme se odstěhovali z Osova do jihočeské Blatné před více jak 39 roky, rádi se vracíme na rodné Podbrdsko. Zprvu častěji, ale s přibíhajícím roky už spíše, pravidelně však na Dušičky, abychom uctili památku našich drahých, kteří nás na této pozemské pouti předšli na věčnost. Ale i přes tak velkou vzdálenost udržujeme stále písemný styk s rodinou v Osově i ve Všeradicích, a tak se dozvídáme o novotách nejen z rodiny, ale i okolí. Měle nás pak překvapilo, když jsme obdrželi první číslo občasníku PROVAS. Tento zpravodaj teď pravidelně dostávám prostřednictvím naší neteře Hany Veselé. Rádi a se zájmem čteme nejen o Osově, ale i o okolních obcích, o jejich historii a vzpomínkách pamětníků, ale i současných problémůch a životě jejich obyvatel, o sportu, kultuře i společenském dění. Je obdivuhodné, že tak malá obec dokáže vydávat vlastní zpravodaj. /PROVAS i PRONAS/

Vladimír ŠEBEK, Blatná

Pod stromeček se dávala slaměnka

O VÁNOČNÍCH ZVYCÍCH PÍŠE PRO PROVAS STAŘENKA Z VALAŠSKA

Vánoční čas je překrásné období v roce. Každý kraj a každý národ má své zvyky a tradice. Já bych vám chtěla přiblížit vánoční tradice z mého kraje, Valašska, kde ve vesnici Jasenná žije větší část mých příbuzných. Protože já sama si všechny tradice a zvyky z minulosti nepamatují, poprosila jsem svou kmotru, která je 75 let, aby zavzpomínala. A tady se chci s vámi podělit o její vzpomínky.

„Srdce mě vás všechny zdravím a tobě jsem něco ze svojí pošpatnělé paměti našla. Těch předvánočních zvyků moc nebylo. Advent bylo takové klidné období. Nebyly zábavy ani svatby. Drhalo se peří a přád len. Na Mikuláša bylo hodně křiku, chodil Mikuláš, čerti, andělé a aj smrt s kosy. Tehdy neježen ogar skončil v potoce. Na Luci chodily Lucky, rohy se namaškaly, aby jich nikdo nepoznala, měly vařečky a téma všechny byly po rukách. Na sv. Barbóru si cery uřezaly větvíčky z třešně a opatrovaly jich, aby jim na vánoce vykvetla, myslely si, že sa vďajú. Týden před Štědrým dnem se uřezal stromek a děcka lepily z papíru řeřazky a hvězdy, dělaly slaměné ozdoby a ještě s jablíčky, ořechy a sušenými trnkama zdobily strom. Všude se uklízelo, den před Štědrým dnem se napékl chléb a frgály. Na Štědrý den se držal půst. Před večerí děcka něsly do lesa zvěři kůsek sena a vevěrkám pár ořechů. Večer se dala dobytka aj drůběž: do-

rá večera. Nesmělo sa na nic zapomenúť.

Děti pod stromeček nedostávaly dárky, pod stromeček sa dala slaměnka, kde bylo všechno co sa urodilo. Řepa, zemáky, ořechy, jablíčka, hrstka pohanky, luňného semínka a od oblíbeno po hrstce. To tam ostalo až do Tří králů, aby se zas urodilo.

Jak začala děcka vřestět, že zahlédla hvězdičku, nosila hospodyně na stůl. Na večeru byla hřibová polévka, švestková máčka a zemáky, pohanková kaša zapečená se sušenými trnkama, frgály a lipový čaj.

Při večerí nesměl nikdo odejít od stolu, enorm hospodyňka, co obsluhovala. Prý by do roka

umřel. Tak mi to povídaly stařenky. Po večerí sa zpívaly vánoční písničky, lélo olovo, házelo přes hlavu papuču, překrajovala jablíčka a pouštěly skofápky po vodě.

Na boží narození už bylo mas, aj na Štěpána. Začalo sa chodit i k muzikám.“

To je vše ze vzpomínk mé kmotry. Ale není to jenom minulost, v mnohých rodinách se některé zvyky udržují dodnes. A každý předvánoční čas to připomínají mnohé lidové soubory ve svých vystupování.

Je to vždy překrásný zážitek. A já vám též nyní přeji pěkné prožití svátků vánočních a vše nej do roku 2004.

Vlasta VEVERKOVÁ

Mikuláš přijede kočárem

Vánoční svátky v Blatné přibližuje pan Vladimír Šebek, rodák ze Všeradic.

Blatná – Vše je dneska zglobalizované, zkomerciované, což už má s pravým smyslem a duchem Vánoc pramálo společného a i krajově se mnoho nelíší.

Přesto se už koncem listopadu v Blatné konají vánoční trhy, samozřejmě s naprostou většinou vietnamských stánků, ale jsou zde i kulturnější akce, předvánoční koncerty a besedy v umělecké škole, prodejní výstavy prací školáků i obyvatel nového domova důchodců.

A tak i v Blatné se našla skupina mladých lidí, kteří se snaží pro vánoční pohodu něco udělat. Na sv. Mikuláše se pod rozsvíceným smrkem schází děti s rodiči na malou nadílku, v kočáře s koňským spřežením přijede sv. Mikuláš s andělem a divokými pekelníky. Světci promluví s dětmi, utírou i slzičku a obdarují je, zatímco čerti vyplácí metlou nezbedníky a drobotině zašaskují. Kočár mezitím vozí děti po náměstí. Na Štědrý den dopoledne rozdávají skauti Betlémské světlo, které z Betléma dopraví letadlo do Vídně, pak rychlíkem přes Brno do Českých Budějovic a Strakonice a odtud autem do Blatné, odkud si je lidé odnášejí do stovek rodin a kde přes celé svátky vytváří vánoční pohodu. Je to hezká nová tradice.

Na půlnoční mši se vždy sejde plný kostel věřících, až někteří musí zůstat venku, protože se nevejdou dovnitř. Radostné je, že přes polovinu tvoří mladí lidé a rodiče s dětmi. Po dobu svátků pak vodí rodiče děti do kostela podívat se na Jesličky. Už po tři roky je na Hod Boží odpoledne před kostelem živý Betlém s jesličkami, živým Jezulátkem zabalovým v kožešině a vším co k tomu patří, včetně mudrců od výchoďu. Za velké účasti obyvatel se pak zpívají koledy.

V té době jsou i další světské akce a na Silvestra pak o půlnoci zdobí Blatnou velký ohňostroj, který vytáhne občany z domovů na čerstvý vzduch. Ale současně celý večer létají soukromé rachejtle, syčí, bouchají, praskají a prozařují noční oblohu.

A co se zde jí na Štědrý večer? Na Blatensku, v kraji rybníků a ryb, samozřejmě rybí polévka a kapříci - šupináč nebo hladák (lysec) nejen smažený na podkůvky či filety, ale i na řadu jiných způsobů, se salátem či chlebem, pak je na stole spousta druhů drobného pečiva, vánočka, jablkový závin k čaji nebo punič. Je jen škoda, že už řadu let chybí k vánoční náladě a radosti dětí sněhová příkrývka. Kouzelné slovo sníh! Víte, co umí udělat za krásu třeba z kozy na dříví, když padá celou noc? Taková koza by mohla jít rovnou za družičku, jak je krásná, neboť sníh to umí zrovna tak krásně jako Mikuláš Aleš, Josef Lada či Jirí Trnka. Víte ještě vůbec, jak vypadá šerná vrána na plctě na bílém zasněženém pozadí? Iuu, takový sníh už nepadá jako padával nám za mlada.

Vladimír ŠEBEK, Blatná

Vánoční pověry

* před půlnoční mší se nesmí šít, příst - protože by pak myslí dlo zmičily

* na Štědrý den se nesmí čistit chlévy a stáje, pak by dobytek kulhal

* na Štědrý den se nesmí práť, přinášť to smůlu u neštěstí do domu

* na Štědrý den nepišťe své milé - milému zamíľvané psaní, jinak by to mohlo znamenat rozchod

* čerstvý chléb upečený 25. prosince a čerstvá vejce snesená též den mají kouzelnou moc

Neumětelské zpívání

Neumětely – Z iniciativy zastupitelky Marty Šusterové připravují neumětelské na duhý vánoční svátek 25. prosince od 14 hodin „Zpívání v kostele“. Na programu by mělo být zpívání vánočních koled a sváteční slovo faráře Krzysztofa Drzazgy. „Nebude to mše,“ upřesňuje neumětelská kronikářka Marie Malinská. „Ale spíše povídání o významu a tradici Vánoc.“ Organizátoři by touto akcí chtěli obnovit pravidelné návštěvy neumětelského svatostánku a rozprostit společenský život. „V našem kostele byla mše naposledy o pouť,“ uzavírá kronikářka Malinská. (JoK)

Burisony v čokoládě

1/8 másla, 2 lžice kakaa, 2 balíčky karamel rozpustíme ve vodní lázni. Pak umícháme balíček burisonů, promícháme a rozetřeme na plech. Necháme ztuhnout a pak pořídíme polevou z 1 čokolády na vaření a 8 ákg ztuženého tuku. Krájíme na malé kostičky. (J)

Děti si připravily pásmo Od adventu do Tří králů

Csov – Ve čtvrtek 18. prosince se od 17 hodin uskuteční vánoční školní besídka. Tentokrát bude netradičně pojata. Děti si pod vedením svých paní učitelek připravily pásmo nesoucí název „Od adventu do Tří králů“. Bude zde vysvětlen pojem advent, uvidíte barborčky, Mikuláše, čerta i anděla, koledníky a na samý závěr přijdou Tří králové. Do hry budou zaznívat vánoční koledy a na závěr si všichni zazpívají společně. Malí muzikanti, kteří se učí hrát na hudební nástroje, vám k vánoční atmosféře ještě zahrají a předvedou tak své umění. Pak přijde na řadu již tradiční jarmark, na kterém si budete moci zakoupit výrobky dětí a občerstvit se. Děti vyráběly výrobky určené na prodej při hodinách výtvarné výchovy a pracovních činností a na keramice.

O měsíc později, tj. 17. ledna 2004 se bude konat školní ples. K tanci a poslechu zahráje hudební skupina Ideál. (Jf)

Z redakční pošty

Vážená redakce Provasu,

od roku 1951 žiji v Českých Budějovicích. Jak se tady slaví Vánoce? Nejsem tu tak dlouho, abych znala nějaké staré tradice a teď myslím, že se zdejší Vánoce nijak neliší od Vánoc v jiných krajích. Ke štědrovečerní večerí musí být samozřejmě jihočeský kapr. Rybí polévka, kupr většinou smažený s bramborovým salátem nebo také namodro v rosolu a nebo také vařený u „černé“ omáčky. Ta omáčka je jakousi tradicí. Vaří se jí velký hrnec, je plná dobrat. Kromě zeleniny a černého piva je v ní spousta ořechů, mandlí, rozinek, sušených švestek a hrůšek. Ji se to buď s tou vařenou rybou nebo se k ní přijídá vánočka.

Ráda vzpomínám na Vánoce tam u nás doma, když jsme byly ještě malé děti. I když jsme nedostávaly žádné velké dary, už jen ten ozdobený stromeček byla pro nás velká radost. To byly Vánoce většinou „bílé“ a tak pro nás děti bylo mnoho radosti i venku. Sáňkování, bruslení a koulování. V noci, když jsme šly na půlnoční, mrzlo, svítíl měsíc, sníh se krásně třpytil a pod nohama to pěkně křupallo. Jaku bych to dneska viděla. Bohužel je to dávno. Z jižních Čech vás srdečně zdravím

Marie KLIMTOVÁ, rozená KSANDROVÁ

Zloději u hřbitova kradli šestkrát

POLICIE S OBCENÍM ÚŘADEM V OSOVĚ ZAHÁJILI PROJEKT „AUTO NENÍ TREZOR“

Osov – Řidič svým jednáním může podstatným způsobem ovlivnit, že právě jeho vozidlo se nestane předmětem zájmu zloděje. Kromě řádného zajištění vozidla by mělo být základním pravidlem každého řidiče, aby před opuštěním automobilu zkontroloval, zda v něm nejsou na zveněk viditelných místech vystaveny hodnotné předměty, jako mobilní telefony, kabelky, fotoaparáty, počítačové komponenty apod. Každý takový předmět viditelně umístěný ve vozidle působí na pachatele jako magnet a vozidlo pak nemusí ochránit ani to, že je na

frekventovaném a dobře osvětleném místě. Z těchto poznatků vychází projekt "Auto není trezor", který byl poprvé realizován v Brně a inspirován podobnou akcí v Nizozemí. V současné době probíhá i v dalších okresech a krajích naší republiky. Počstatou projektu je názorná a jednoznačně pochopitelná informační tabule nebo samolepka, která upozorní řidiče na nevhodnost zanechávat ve vozidle hodnotnější předměty. Policie vytypovala místa na okrese Beroun, kde dochází ke vloupání do motorových vozidel, na kterých by bylo vhod-

né umístit tyto informační tabule. Jedná se zejména o parkovací plochy (velká parkoviště ve městech, parkoviště u obchodních domů, parkoviště u restaurací, hotelů a pensionů nebo kulturních památek). Je možné vytvořit i samolepku, kterou lze umístit například na parkovací automaty nebo vstupní dveře apod. V loňském roce byly informační tabule umístěny na parkoviště, která provozuje Městský úřad Beroun a Obecní úřad Točnick. K vloupání do motorových vozidel na těchto místech vůbec nedochází.

Vzhledem k velmi dobrým výsledkům jsme se v letošním roce rozhodli v projektu pokračovat. K účasti byly vyzvány i další subjekty, mezi kterými byl i Obecní úřad v Cšev. Zde bylo během posledního roku provedeno vloupání do 6 vozidel na parkovišti u hřbitova, při kterých vznikla škoda přesahující 67 000 korun. Vloupání bylo provedeno vždy v době, kdy byli poškození na hřbitově, v některých případech během 5-10 minut. Ze sedadel byly odcizeny ve třech případech dámské kabelky a mobilní telefony, dále cestovní taška, pánská kožená taška a digitální fotoaparát.

Soňa PFEIFEROVÁ, Policie Beroun

Dejte si pozor na kapsy

Berounští policisté zaznamenali během měsíce listopadu zvýšený počet kepsných krádeží, které se vyskytují zejména na berounských trzích a v obchodech v centru města. Nejsou výjimkou ani odcizení kabelky nebo peněženky z nákupních vozíků u větších obchodů. Peněženka se například ztratila mamince z kabelky, kterou měla pověšenou na kočárku. Další paní přišla o peněženku z kabelky, kterou si odložila stranou, když si v obchodě zkoušela boty. Doporučují občanům, chystajícím se na nákupy, ať už do Berouna nebo jinnam, aby se řídili následujícími radami: Pokud se dostanete do tačenice na ulici, v obchodě nebo v dopravním prostředku, věnujte pozornost svému okolí a přesvědčete se, kde máte své věci. Kabelku noste těsně u těla s rukou na zapínání, peněženku nikdy nenoste na zádech v batohu, nenechávejte ji na vrchu kabelky nebo tašky a také ji nenoste v zadní kapse kalhot. Ztráta peněz není jediným důsledkem vaší neopatrnosti, můžete přijít o doklady, kreditní karty, mobilní telefony nebo o klíče od bytu nebo auta. V zaparkovaných vozidlech viditelně nenechávejte odložené věci. Také auto se snadno stane terčem zlodějů.

Soňa PFEIFEROVÁ, Policie Beroun

Na Štědrý den se zachovává do večera půst, dětem se slubuje, že uvidí zlaté prasátko.

Ke společné večeři se zasedá, kcyž vyjde první hvězda.

Mrtvý muž se prokázal vlastním rodným listem

Kuchař – Při dopravně bezpečnostní akci dne 3. prosince 2003 kontrolovali policisté dopravního inspektorátu u obce Kuchař nákladní automobil. Jako spolujezdec byl ve vozidle pětáctýřetiletý muž, který se prokázal svým rodným listem a pocházel z Moravy. Dotazem do evidence bylo zjištěno, že osoba uvedená na rodném listě je mrtvá. Muž byl prohlášen pravomocným rozsudkem soudu v roce 1997 za mrtvého a soud určil úmrtí v roce 1993. Policisté osobu předvedli na Obvodní oddělení policie do Karlštejna ke zjištění totožnosti osoby nepřineslo jasný výsledek, byl muž převezzen na Okresní ředitelství policie do Berouna. Kriminallistický technik muže vyfotografoval, byly provedeny kontrolní daktyloskopické otisky a odběry pro stanovení totožnosti pomocí metody DNA. Při zjišťování totožnosti policie kontaktovala sestru muže, která jej podle pořízené fotografie bezpečně poznala a uvedla i jeho další tělesné znaky. Totožnost muže policisté zjistili a věrohodně ověřili. Případ bude postoupen soudu, který muže v roce 1997 prohlásil za mrtvého.

Soňa PFEIFEROVÁ, Policie Beroun

Školka na koních

Osov – 21. listopadu navštívila Mateřská škola z Osova jezdecký klub Luke ve Skříplu. Do Skříple jsme dojeli autobusem. Po prohlídce stáje se děti povozily na koni. Na závěr jsme uviděli, jak konci jdou do výběhu. Ze Skříple zpět do školky jsme šli pěšky. Sluníčko nám svítlo, cesta nám uběhla, nikdo neplakal, že ho bolí nohy. Všichni jsme byli spokojeni, že se výlet vydařil a již nyní se těšíme na jaro, kdy výlet do Skříple znovu podnikneme.

Lenka KOCOUROVÁ

Má Vojta co dělat?

Cšev - O úsměvný zážitek se s námi podělil Vojta Linhart z Osova. „Přišel jsem domů a tam se do mě všichni pustili, že prý nemám co dělat a ještě to říkám do novin.“ gestikuloje svým charakteristickým způsobem Vojtěch. Příčinou byl článěk v berounském deníku, kde redaktorka citovala Vojtu jako hráče pétanque a vložila mu do úst slova: „Neměli jsme co dělat a tak jsme začali hrát pétanque ...“ Že by Vojta neměl skutečně co dělat je nemyšlitelné. Každý víkend vyjíždí do lesa na kole a za rok najede kolem 3000 km. Jezdí dokud dovolí počasí, hraniční teplotou je 5 stupňů. „Trasu mám hlavně po lesích, po silnicích skoro vůbec.“ říká cyklista Linhart. „Jedu nahoru na Hřebenskou a pak na Skalku nebo k Černolicům. Jedu po červený, po žlutý, jak mě napadne. Všude je hezky. Cestou zpátky se zastavím U Kozohorských načerpat další energii.“

(JoK)

Z kroniky

Životní výročí v Osově oslavili:

Straková Květoslava
Táborská Růžena
Krákora Jan
Buchtová Věra
Rezníčková Vlasta

Ve věku 75 let zemřel
pan Alois Vodička,
včelář z Osovce. Smuteční
rozlučení se konalo
v sobotu 29. listopadu.

Zajistěte si likvidaci odpadu na příští rok

Osov – Povinností občana je podle obecní vyhlášky likvidovat komunální odpad a způsob likvidace doložit. Každý si může zakoupit na obecním úřadě popelniceové nádoby za 710 Kč a zajistit odvoz zakoupením známky na popelnici. Další nabídkou je možnost zakoupení igelitového pytle s logem „Dokas“ na domovní odpad za 50 Kč. Odvoz naplněného pytle je v ceně. Poplatky za vyvážení popelnice pro rok 2004 zůstávají stejné jako vloni.

1 290,- Kč - sezónní - v zimě 1 x za týden, v létě 1 x za 14 dní

950,- Kč - 1 x za 14 dní po celý rok

640,- Kč - 1 x za měsíc po celý rok

Zimní období je od 1.1. do 30.4. a dále pak od 1.10. do 31.12.2004. Letní období je od 1.5. do 30.9.2004. Data svozu 1 x za měsíc obdrží občané Osova na obecním úřadě spolu se známkou. Svozy 1 x za 14 dní budou každý sudý týden. Občané Osova a Osovce uhradí poplatek na obecním úřadě v době úředních hodin: pondělí 8 - 17, úterý 17 - 19, středa 8 - 17, čtvrtek 17 - 19

OU Osov

Malá a mladá obec kraje pod Brdy

PROVAS PŘEDSTAVUJE OBCE A VESNICE PODBRDSKÉHO ÚDOLÍ – PODBRDY

Podbrdy - Pod svahy brdských lesů se nachází obec Podbrdy. Patří k jedněm z nejmenších v okrese Beroun. První zmínka o obci Podbrdy je z roku 1788, vznik se však datuje do období 1757-1788. Pozemky byly dominikální půdou a ves byla tehdy pravděpodobně založena vrchností. Je domněnka, že rozvoj obce nastal s příchodem nového majitele osovského a všeradicického panství Jana Adolfa, hraběte Kaunice. Obec se rozkládá na 370 hektarovém katastru a cca 200 ha je lesní půda. Na katastru jsou 3 rybníky, většinou určené k rybohospodářskému účelům. V obci je 155 stálých obyvatel žijících v 69 rodinných domech, je zde také 13 rekreačních objektů.

Z aktivních spolků v obci pracuje sbor dobrovolných hasičů, který byl založen již v roce 1895 (posvátcenská zábava, máje, hasičské soutěže) a místní rybářský spolek (údržba rybníků, rybářské závody).

Z místních zajímavostí je v Podbrdech socha sv. Vojtěcha z roku 1897 při silnici II/115 a kaplička na návsi.

Z občanské vybavenosti je zde obecní obchod se smíšeným zbožím, soukromé pohostinství a místní knihovna.

Pro sportovní výtěž je v obci tenisový kurt

Chystá se vydání knihy starých pohlednic

Hořovicko - Reprezentativní kniha starých pohlednic obcí Hořovicka by měla vyjít okolo Vánoc. Každá obec měla možnost si knihu objednat, určitý počet kusů byl dokonce podmínkou vydání. (JoK)

a hříště na malou kopanou.

Ve schváleném územním plánu obce jsou rozvojové plochy pro výstavbu rodinných domků, případně doplněné o drobné podnikání a občanskou vybavenost. Plynofikace obce byla

provedena v první polovině roku 2003. Čištění odpadních vod je provedeno systémem domovních čističek, které byly vybudovány za podpory obce.

Podle www.podbrdy.cz zpracoval Josef KOZÁK

Požární žebřík stojí stále připraven před podbrdskou hasičárnou. Hned vedle sídlí obecní úřad a knihovna, na opačné straně pak prodejna se smíšeným zbožím. Foto J. KOZÁK

Nosit uniformu byla čest

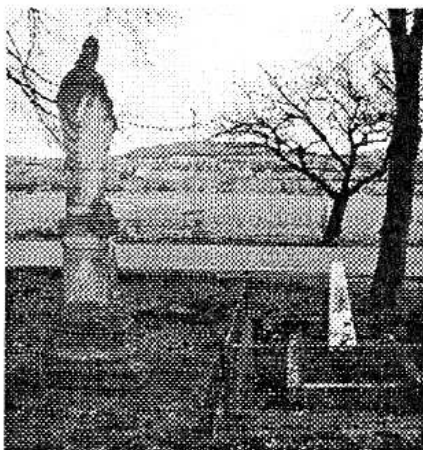
MÍSTNÍ HASIČI JSOU HYBNOU PÁKOU VEŠKERÉHO DĚNÍ V OBCI

K historii obce neodmyslitelně patří sbor dobrovolných hasičů, který v roce 1897 oslavil 100 let vzniku. K založení tohoto spolku vedla občany potřeba ochrany majetku a životů před ničivými živly. Představitelé spolku poživali vážnosti od spolubránů a byla čest nosit uniformu. V roce 1895 obec vyzbrojila četou v počtu 12 hasičů, která byla přičleněna ke sboru hasičů ve Všeradicích, velitelem byl pan Josef Bezkočka st. V letech následujících vznikl sbor společný s obcí Nesvačily. První hasičská stříkačka - ruční tažná - byla zakoupena ze sbírek občanů v roce 1897. V obci nebylo koňského spřežení. Při požárech v okolních obcích byla

dohoda o přípřeži, kterou poskytovali seďláci s koňmi na cestě k požáru. Dále je uváděn již samostatný sbor Podbrdy. Do sboru byly přijímány i ženy. V roce 1927 bylo založeno družstvo žen. Počet členů v té době činil 23, z toho 8 žen. Výzbroj a výstroj se neustále vylepšovala. Též byla nutnost budovat a udržívat vodní zdroje. V roce 1936 byl vyčištěn rybník za Říhovic a vybudován rybník Karlov do dnešní podoby. Nová motorová stříkačka PS 8 "Stratleek" byla zakoupena v roce 1945. Po zakoupení byla vysvěcena farářem a kmotry věnovaly po tisíckoruně sboru. Pro přejezd k požárům v okolí, neboť v té době nebyl zásohový útvar tak jako nyní, bylo zapotřebí automobilu. Sbor zakoupil v roce 1947 vozidlo Praga Alfa, původně vozidlo taxislužby o šesti místech. V roce 1953 se vybudovala hasičská zbrojnice, která je využívána dodnes. Později se vyhotovil sušák na hadice. V roce 1954 bylo zakoupeno vozidlo "KRUP", o němž se tradovalo, že zdolalo horu Říp. Následoval vůz Aero 15 a zatím jako poslední bylo pořízeno v roce 1974 vozidlo Garant, které bylo vyřazeno v roce 1994. Motorová stříkačka "Stratleek" byla nahrazena výkonější PS 12 v roce 1969. V roce 1993 byla zakoupena další, modernější stříkačka PS 12, takže je hasičská jednotka schopna provést zásah v kterékoliv části obce. K tomuto účelu byla v roce 1968 vybudována požární nádrž v Dolíku a později opraven rybník za Říhovic. Pravidelně vysílá sbor družstva do okresových soutěží. Dle možnosti členské základny, věkového složení, zastupovaly některé roky sbor i družstva žen či žáků nebo dorostenců. Družstvo mužů zcela pravidelně po

mnoho let patří mezi nejlepší. I v obci se konala okresová, dříve sekerková cvičení. Už v roce 1925, dále roku 1936, a to na zahradě pohostinství „U Klimtů“. Oslavy sta let vzniku hasičstva se konaly za účasti okolních sborů roku 1964 u rybníka Karlov. Následovalo okresové cvičení v roce 1970. Jako poslední se konalo hasičské okresové cvičení v roce 1994. Sbor měl zastupení dvou družstev mužů. Obzvláště byly první místa. Pro tyto soutěže byla vybudována překážková dráha. Mezi největší požáry patřil v roce 1946 požár budov u Konečných č. 42, v roce 1957 zapálil blesk hospodářské stavení u Štěpánů č. 44. Sbor po celé období zajišťoval kulturní život v obci, zvláště v letech minulých, kdy nebylo jiných možností než akcí společných, takřka již sousedských. Na počest vítězství a založení republiky se konal 28. 10. 1918 průvod obcí. Od té doby se konaly průvody k různým příležitostem. V roce 1925 vznikl při sboru ochotnický divadelní spolek. Účinkoval do konce 2. světové války. Bylo pořádáno nespočet množství společenských plesů, májů s průvodem obcí či posvátcenských zábav s pěknou hodinkou. Na počest upálení Mistra Jana Husa se pátil oheň. V dnešní době se zajišťuje pálení „čarodějnic“. V minulosti se též pořádaly autobusové zájezdy a různé akce. Ani na nejmladší se nezapomíná pořádáním dnů pro děti. Nezávisle na státním zřízení pracovali vždy hasiči obětavě, ku prospěchu sboru a obce. Většina funkcionářů obce byli hasiči. Snad nelze nezapomenout na dlouholetého funkcionáře pana Josefa Bezkočku, mistra obuvnického. Vždy záleželo na kolektivu a dobré partě, sám jedinec nezmuže nic. Ve sboru se vystřídaly desítky členů, kteří přispěli poctivou prací k současnému stavu hasičů i obce. Čest památce zesnulým členům a mnoho úspěchů v životě ostatním.

Podle www.podbrdy.cz zpracoval Josef KOZÁK

Připomínky historie. Socha sv. Vojtěcha a památník rudooarměvců. Foto J. KOZÁK

Na Nový rok pěšky na Plešivec

TURISTÉ SEVERNÍCH SVAHŮ BRD ZE CHLUMCE ZVOU NA TURISTICKÉ VÝLETY

Milí čtenáři, v následujícím článku máte možnost dozvědět se o historii a současnosti Turistů severních svahů Brd. Vznikli jsme samovolně jednoho sobotního večera v listopadu 1998 – zapíjela se střecha jednoho malého zahradního domku na Muchově. No a tam se domluvilo, že by se dalo jít na Nový rok na Plešivec. Stavitel Láďa Jarý a chataři Martin Němec a Vláďa Hrbáček se shodli, že rádi chodí do přírody a proč nevyrazit zrcvná první den nového roku a nezdolat dominantu celého okolí! A výsledek? 1.1.1999

Pojďte s námi na Plešivec!
11.2004 v 9.00 z Malého Chlumce,
sraz je na návsi.
Cesta vede lesem, je asi 22 km dlouhá.
Na Plešivci bude opékání buřtů
a oslava nového roku.
Následuje občerstvení v hospodě ve Lhotce
a návrat lokálkou v 15.59 z Radouše.
Martin NĚMEC

v 9 hodin ráno bouchali dva muchováci na vrata domku, kde bydlí Láďa Jarý. Ten už ale nespál, byl připraven a spolu s ním i další 4 občané z Chlumce (Jirka Brož, Dušan Eliášek,

Slávek Ježdík a Láďův příbuzný Honza Píca). A v 9 hodin 10 minut už všichni šlapali do kopce. A tak zatímco ostatní spali a snili svůj sen, tak ti turisté šli svůj první společný výšlap (koho zajímají podrobnosti – cesta vede na Kuchyňku a pak po hřebenu, přejde se silnice a pokračuje se pod radarem až na rozcestí pod Plešivcem. A pak nahoru, tam je oheň a spousta lidí, pije se, jí, zpívá... a dolů do hospody a na vlak. Ten oújíždí v 15.59. A pozor – na každé křižovatce se přitukává na šťastný Nový rok...). Novoroční výlet proběhl tak, že všichni byli na výsost spokojeni (hlavně ten, kterého jsme museli silou tahat z hospody do vlaku...). Následující rok nás šlo již víc a taky jsme přidali další výlety, které se konaly v průběhu roku – většinou o sobotách. Účast bývá přiměřená – chodí tak kolem 15 lidí, někdy nás šlo přes 30! Podrobný seznam výletů a fotek z nich je na internetu, můžete se podívat: <http://sweb.cz/tssb>.

A co dál? Takže jste se dozvěděli, že někdo někde chodí. A co z toho? No – můžete se přidat! Od ledna budou akce oznamovány vždy alespoň 3 měsíce dopředu. Informace o nich budou v listu PROVAS, na plakátech v Chlumci a na internetu (výše uvedená adresa). A komu to nestačí, ten ať pošle svoji e-mailovou adresu a bude dostávat elektronické pozvánky. Kam ji

má poslat? Na tssb@seznam.cz.

Co chystáme na rok 2004? Jednak tradiční akce jako je novoroční výstup na Plešivec a návštěva masopustu v Třebani (pěšky z Chlumce přes Rochoty), dále pak výlet na Valdek (za dobrého počasí, aby bylo co vidět), výlet do Koněprusa a na Tetín, výšlap do Rosovic, pouť na Svatý kopeček do Příbrami (díkůvzdání za případné zlepšení poměrů v oblasti schvalování stavební činnosti), letní turistickou dovolenou (loni byla ve Vysokých Tatrách) atd. A možná, že něco připraví i některá naše sekce – zatím máme dvě – TSSJ (Turisté jižních svahů Brd – dobříšáci) a TN (němečtí turisté, naši kamarádi z Wittenbergu, se kterými jsme se v 98 poznali na Plešivci). Jo a jen tak mimochodem, celé TSSB je součástí Sdružení za ekologický rozvoj krajiny. Ale o tom jindy. Martin NĚMEC

Osovští postaví bulodrom

Osov – V letošním roce se v Osové sportovně vyžijí nejen příznivci kopané, ale na hřišti SK Osov se pravidelně scházejí i vyznavači francouzské hry pétanque. I když se pétanque podle pravidel dá hrát na každém povrchu, trávník není zcela to pravé.

Středočeský krajský úřad vyhlásil „Grantové programy na podporu sportu a volného času na rok 2004“, jedná se o způsob financování tělovýchovy a sportu z oblasti krajských úřadů a každá TJ, či SK má možnost získat finanční

Přátelé pétanque začali budovat vlastní hřiště

Osov – Šest hráčů pétanque se minulou nedělí zúčastnilo brigády na stavbě vlastního hřiště. Hráči připravovali dřevěné pražce, které použijí na vybudování mantinelů hřiště před osovskou sokolovnou. (JoK)

podporu např. na úpravu veřejných ploch určených pro sportovní a jejich vybavení drobnými sportovními zařízeními.

Na výborové schůzi SK Osov 25. 10. 2003 bylo podáno více návrhů na realizaci grantového programu. Nakonec zvítězil návrh pro úpravu stávajícího volejbalového hřiště před vchodem do sokolovny, na hřiště pétanque, zvané bulodrom. Pro zařazení žádosti o grant bylo třeba podat žádost s vlastním projektem, rozpočtem a harmonogramem prací.

Předpokládaná výstavba hřiště je plánována na březen – červen příštího roku. Grant se poskytuje na období kalendářního roku a musí být využit v rámci roku pouze na účel, na který byl přidělen. Zda bude grant SK Osov přidělen, bude známo do konce letošního roku. Tak nám držte palce a určitě si přijďte i zahrát!
Radka KOČOVÁ

Turisté severních svahů Brd na Kuchyňce během tradičního novoročního výletu 1.1.2003.

Foto ARCHIV

FRANTA A VÁNOCE (5)

Píše a kreslí J. Bolina © 2003